

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 15824-05-23 טאוור אוף בראנדס (2020) נ' שחר

1

לפני כב' השופטת אביגיל כהן, סגנית נשיא

המבקשת: טאוור אוף בראנדס (2020)
ע"י ב"כ עו"ד רונית סיטון – זלקינד, עו"ד רות-קורן פרי
ועו"ד נוי חג'בי

נגד

המשיב: גיא שחר

2

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בימ"ש לתביעות קטנות בבת ים (כב' הרשם הבכיר מיכאל שמפל) מיום 23.4.23 בת"ק 7247-01-23 לפיו התקבלה במלואה תביעת המשיב- התובע נגד המבקשת – הנתבעת לפיצויים מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק" או "חוק התקשורת").
2. עניינינו בתביעה קטנה לקבלת פיצוי על סך 29,000 ₪ בגין שיגור 40 מסרוני פרסומת לטלפון הנייד של המשיב מטעמה של המבקשת.
- בכתב התביעה נטען כי** במהלך שנת 2022 החלה הנתבעת לשלוח למכשיר הנייד של התובע הודעות SMS שיווקיות המהוות "דבר פרסומת" לפי סעיף 30א לחוק. ביום 9.11.22 ביקש מהנתבעת לראשונה להסירו מרשימת התפוצה באמצעות שליחת הספרה "1" (לפי הוראות הנתבעת) למספר ממנו התקבלה ההודעה. למרות זאת, הנתבעת המשיכה לשלוח לתובע 23 דברי פרסומת וזאת על אף ששלח בקשות הסרה נוספות. נטען כי התעלמות הנתבעת מבקשות ההסרה והמשך שליחת דברי פרסומת מהווה הפרה חמורה של הוראות החוק והפסיקה.
- התובע הפנה להוראות סעיף 30א(ד) (1) לחוק ולפסיקה בנוגע לאופן משלוח הודעת הסירוב. נטען כי הפסיקה פירשה את הסעיף כמחייב את המפרסם לאפשר לנמען לשלוח הודעת סירוב באמצעות מסר קצר חוזר למספר הטלפון ממנו התקבלה ההודעה השיווקית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 23-05-15824 טאוור אוף בראנדס (2020) נ' שחר

1 נטען כי במסגרת ההודעות שנשלחו לתובע, הנתבעת דרשה ממנו לפנות בבקשת הסרה
2 למספר שונה מזה שממנו שוגרו הודעות הטקסט, ומדובר בפרקטיקה שאינה עולה בקנה
3 אחד עם הוראות חוק התקשורת.
4 הנתבעת לא אימצה מנגנון שחוסם אפשרות לשליחת הודעות הסרה חוזרות, שלמרות
5 שאינו חוקי, הוא מיידע את הנמען שבקשת ההסרה ששלח לא הגיע ליעדה, והנתבעת
6 התעלמה מבקשות ההסרה שנשלחו אליה במסרון חוזר.
7 ביום 7.12.22 שלח התובע לנתבעת מכתב התראה טרם נקיטת הליכים משפטיים בו ביקש
8 להסירו לאלתר מרשימת התפוצה ופיצוי כספי בסך 23,000 ₪.
9 ביום 15.12.22 השיבה לו נציגת הנתבעת כי לא נפל פגם בהתנהלותה.
10 לתובע נשלחו הודעות נוספות לאחר משלוח מכתב ההתראה.
11
12 הסעד המבוקש: פיצוי בסך של 11,500 ₪ בגין 23 הודעות שנשלחו טרם מכתב ההתראה
13 (פיצוי של 500 ₪ בגין כל הודעה) ובסך של 16,000 ₪ בגין 16 הודעות שנשלחו לאחר מכתב
14 ההתראה (פיצוי מקסימאלי של 1,000 ₪ בגין כל הודעה).
15 כמו כן, הוצאות מיותרות שהוציא התובע בסך 1,500 ₪.
16
17 **3. בכתב ההגנה ציינה הנתבעת כי היא מחזיקה בבעלותה את אתר הסחר**
18 **oneprojectectshop.com**
19 התובע ביצע רכישה, נרשם למועדון הלקוחות של האתר ואישר קבלת דיוור והודעות
20 SMS שיווקיות. התובע החל לקבל הודעות SMS שיווקיות לטלפון הנייד שהוזן.
21 הנתבעת מאפשרת ללקוחותיה לבצע הסרה מרשימת התפוצה בדרך קלה ופשוטה כפי
22 שדורש החוק.
23 כפי שמצוין בהודעת SMS ללקוח, להסרה על הלקוח לשלוח את הספרה "1" למספר טלפון
24 053-4984966.
25 מערכת המועדון הינה מערכת הרשמה והסרה אוטומטית.
26 התובע בניגוד למצוין בהודעה שקיבל, השיב את הספרה 1 או את המילה "הסר", זאת
27 במקום לשלוח את הספרה "1" למספר שמצוין בהודעה. לכן לא הוסר מרשימת התפוצה.
28 צוין כי הנתבעת עובדת צמוד למיטב המומחים בתחום מועדון הלקוחות ובייעוץ משפטי
29 ודואגת לעמוד בדרישות החוק.
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 15824-05-23 טאוור אוף בראנדס (2020) נ' שחר

- 1 ביום 17.4.23 התקיים דיון בבימ"ש לתביעות קטנות בו העידו התובע והנתבע.
2 בסיומו התבקש התובע להגיש את כל הודעות הטקסט שצורפו לכתב התביעה כשהן על
3 רקע בהיר. הודעה כאמור הוגשה על ידו ביום 18.4.23.
4
- 5 **פסק דינו של בימ"ש קמא:**
- 6
- 7 א. נקבע כי כל ההודעות מהוות "דבר פרסומת" כמשמעות המונח בחוק.
8
- 9 ב. נקבע כי:
10 "בהתאם לדין ולפסיקה (שאף הובאה בכתב התביעה), היה על הנתבעת לאפשר לתובע
11 להיות מוסר מרשימת הדיוור בדיוק באותה הדרך בה הוא קיבל את הודעות הספאם, היינו
12 - על דרך מתן אפשרות לתובע להשיב בדיוק לאותו מספר טלפון ממנו נשלחה הודעת
13 הספאם ולא על דרך הפנייתו לשלוח בקשת הסרה למספר טלפון אחר לגמרי, כפי שאירע
14 במקרה דנן".
- 15
- 16 ג. בימ"ש קמא לא מצא כי עלה בידי הנתבעת לספק הסבר הגיוני מדוע לא הסירה את התובע
17 מרשימת הדיוור חרף העובדה כי הוא דרש זאת ממנה לאחר כל הודעת ספאם אותה קיבל.
18 בימ"ש קמא דחה את הסברי נציג הנתבעת לעניין זה לפיהם הדבר אינו אפשרי מהפן
19 הטכנולוגי.
20 צוין כי נציג הנתבעת אינו בקיא בתחום זה, והוא אף הודה כי הודעות הפרסומת נשלחות
21 ע"י חברות חיצוניות המתמחות בכך. הנתבעת לא העידה מטעמה נציג כלשהו של אותה
22 חברה האחראית על משלוח הודעות הספאם שהיה מסביר מדוע לא ניתן לשלוח בקשת
23 הסרה בדיוק לאותו מספר ממנה נשלחה ההודעה השיווקית.
24 **הוכח כי בקשות ההסרה שנשלחו ע"י התובע הגיעו ליעדן**, כלומר לאותו מספר ממנו
25 נשלחה הודעת הספאם. לכן, היה על הנתבעת להסיר את מספרו הנייד של התובע מרשימת
26 הדיוור.
- 27
- 28 ד. בימ"ש קמא לא מצא כל הסבר מניח את הדעת לכך שהתובע הוסר מרשימת הדיוור רק 14
29 יום לאחר שהנתבעת קיבלה את מכתב ההתראה.
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 15824-05-23 טאוור אוף בראנדס (2020) נ' שחר

נקבע :

"לא ברור לי מדוע לשם השלמת אותה "הסרה ידנית" (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 15-16) נדרשו 14 ימי עסקים. טענה זו לא הוכחה באמצעות איש מקצוע, וזאת מעבר לכך שבעיניי מדובר בטענה בלתי הגיונית ובלתי סבירה לחלוטין, במיוחד בשים לב לעידן הטכנולוגי בו אנו חיים בו כל דבר נעשה "בלחיצת כפתור". אף לא הוסבר ע"י נציג הנתבעת מהי אותה "הסרה ידנית" וכיצד היא מתבצעת".

ה. בימ"ש קמא קיבל את הסבר התובע כי הוא לא רצה לפעול כדרישת הנתבעת ולבקש את הסרתו מרשימת הדיוור על דרך משלוח הודעת טקסט למספר כלשהו אותו אינו מכיר (וממילא דרישה זו מצד הנתבעת מנוגדת לדין).

ו. בימ"ש קמא קיבל את גישת התובע ביחס לדרישת הפיצוי ומצא כי היא מצביעה על תום ליבו.

כמו כן, בימ"ש קמא ראה בחומרה את העובדה שהנתבעת הוסיפה לשלוח לתובע הודעות ספאם גם לאחר שקיבלה את מכתב ההתראה, וכן את האופן בו השיבה למכתב ההתראה. לאחר שבימ"ש קמא שקל את כל השיקולים המנויים בסעיף 30א(ג)(3) לחוק, הגיע למסקנה כי בנסיבות העניין ראוי להחמיר עם הנתבעת.

הנתבעת חויבה לשלם לתובע פיצוי בסך של 12,000 ₪ בגין 24 הודעות ספאם שנשלחו לתובע לפני מכתב ההתראה, וסך של 16,000 ₪ בגין 16 הודעות ספאם אותן המשיכה הנתבעת לשלוח לתובע גם לאחר שקיבלה לידיה את מכתב ההתראה.

כמו כן, הנתבעת חויבה בסך של 1,000 ₪ בגין הוצאות, בזבוז זמן ועוגמת נפש שנגרמו לתובע בשל התנהלות הנתבעת והוצאות משפט בסך 2,000 ₪ (אגרת משפט והזמן שהושקע ע"י התובע בניהול ההליך המשפטי). סה"כ: 31,000 ₪.

6. תמצית טענות המבקשת בבקשת רשות הערעור:

א. נסיבות המקרה מגלמות שאלות עובדתיות ומשפטיות רוחביות ביחס לדרך ההסרה בה על עוסק לנקוט לפי החוק.

בימ"ש קמא נתן פרשנות מחמירה להוראת סעיף 30א(ד)(1) לחוק שאינה עולה בקנה אחד עם לשון החוק ואינה אפשרית נוכח מכלול הוראות החוק והפסיקה. הותרת פסה"ד על כנו תוביל להשפעה רוחבית ומשמעותית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 15824-05-23 טאוור אוף בראנדס (2020) נ' שחר

- 1 ב. בימ"ש קמא טעה בקביעה כי היה על המבקשת לאפשר למשיב להסיר עצמו ע"י משלוח
2 הודעה למספר ממנו נשלחו דברי הפרסומת.
3 פרשנות בימ"ש קמא אינה עולה מלשון החוק ואף אינה מתיישבת עם תכליתו. יש להעדיף
4 את פרשנות המבקשת לפיה אין פסול במשלוח הודעת הסרה באמצעות מסרון חוזר למספר
5 שונה ממנו נשלחה ההודעה המקורית הואיל והיא מעוגנת בלשון החוק ומתיישבת עם
6 תכליתו.
7
8 ג. בימ"ש קמא לא נתן את המשקל הראוי להתנהלות חסרת תום לב של המשיב שהתעלם
9 מדרך ההסרה שצוינה בבירור במסרונים ובחר לאגור 24 דברי פרסומת טרם פניה למבקשת
10 באמצעות מכתב התראה.
11
12 ד. הזמן שלקח למבקשת מיום מענה המבקשת למכתב ההתראה ועד להסרת המשיב מרשימת
13 הדיור – 14 ימים, הוא סביר ביותר להסרת לקוח מרשימת דיור בתאגיד גדול בעל למעלה
14 מ- 100,000 לקוחות רשומים לקבלת דיור כאשר ביצוע ההסרה נעשה באופן ידני.
15
16 ה. גובה הפיצוי שנקבע בלתי סביר ובלתי מידתי.
17
18 7. **תמצית טענות המשיב:**
19
20 א. נסיבות המקרה אינן מצדיקות מתן רשות ערעור על פסיקת בימ"ש לתביעות קטנות בשים
21 לב לקריטריונים המחמירים שנקבעו בפסיקה למתן רשות ערעור.
22
23 ב. לא נפל פגם מהותי בקביעות עובדתיות או משפטיות בפסה"ד.
24 לפי הוראות החוק לנמען (ולא למפרסם) עומדת הזכות לשלוח הודעת סירוב כראות עיניו,
25 בכתב או בדרך בה שוגרה הודעת הפרסומת. המפרסם אינו יכול להגביל את זכות הנמען
26 והוא מחויב לכבד את הודעת הסירוב שנשלחה באחד מהאופנים הנ"ל.
27 בענייננו הנמען בחר לשלוח בקשת סירוב מטעמו באמצעות מסרון חוזר למספר ממנו שוגרו
28 המסרונים הפרסומיים.
29 בקשות הסירוב שנשלחו למספר ממנו נשלחו המסרונים הפרסומיים התקבלו ביעד זה. לכל
30 הפחות, לא התקבלה שום אינדיקציה כי הן לא התקבלו.
31 המבחן הפסיקטי אינו נוגע לכתובת אותה ייעד המפרסם למסירת הודעות הסירוב, שכן
32 המפרסם אינו יכול לצמצם את מרחב הפעולה של הנמען בעניין זה, אלא האם הכתובת
33 אליה נשלחה הודעת הסירוב תקפה וכשירה לקבל הודעות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 15824-05-23 טאוור אוף בראנדס (2020) נ' שחר

- 1 נציג הנתבעת לא ידע להסביר מדוע הודעות הסירוב לא תורגמו להסרה אפקטיבית או מדוע
2 שליחת הודעה חוזרת התאפשרה ע"י הנתבעת.
3
- 4 ג. הצורך ב- 14 ימי עסקים לשם הסרת נמען מרשימת הדיור לא עולה בקנה אחד עם מבחן
5 המציאות ועם השכל הישר, והמבקשת כלל לא התייחסה לנושא זה בכתב ההגנה.
6
- 7 ד. פסה"ד מבוסס על התרשמות ישירה של בימ"ש מהצדדים, בעיקר חוסר תום ליבה של
8 המבקשת מול התרשמות חיובית ביחס למשיב.
9
- 10 ה. אין מקום לקבל את טענת המבקשת לפיה הפיצוי שנפסק לזכות המשיב אינו מידתי וסביר
11 בנסיבות העניין.
12
- 13 8. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה ולפיה דין בקשת רשות הערעור
14 להידחות מהנימוקים כדלקמן:
15
- 16 9. רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות, ובכלל זה בתביעות מכוח חוק
17 התקשורת – ניתנת במקרים חריגים במיוחד.
18 ראה לעניין זה: רע"א 1231/17 ישי רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ (20.4.17) בפסקה ז'.
19 במקרה דנן, אין הצדקה לחרוג מהכלל.
20
- 21 10. מעיון בכתבי הטענות ויתר החומר המונח לפני עולה כי אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים.
22 גדר המחלוקת בענייננו תחומה בנוגע לאופן הסרת המשיב מרשימת התפוצה.
23
- 24 אני סבורה כי בנסיבות הקונקרטיות של המקרה דנן, בימ"ש קמא צדק כאשר קבע כי
25 היה די בהודעות הסירוב של התובע על מנת לענות אחר דרישת חוק התקשורת.
26
- 27 (א) סעיף 30א(ד)(1) לחוק קובע:
28 "הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על סירובו
29 לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל
30 דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה –
31 הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח ההודעה;
32 הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען";
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 15824-05-23 טאוור אוף בראנדס (2020) נ' שחר

סעיף 30 א(ה)(1)(ג) קובע כי:

מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות סעיף זה יציין בו את הפרטים האלה באופן בולט וברור, שאין בו כדי להטעות:

...

(ג) (1) זכותו של הנמען לשלוח בכל עת הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית למשלוח הודעת כאמור שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין. ואם דבר הפרסום משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב".

(הדגש אינו במקור – א.כ.).

ההוראה בסעיף 30א(ד) (1) מתייחסת לנמען, ואילו ההוראה בסעיף 30 א (ה) (1) (ג) (1) מתייחסת לחובה החלה על המפרסם. בענייננו השאלה המרכזית שדורשת הכרעה היא – האם נשלחו הודעות סירוב ע"י המשיב כדין. אני סבורה כי התשובה על כך בחיוב.

ביחס לאופן משלוח הודעת סירוב יפים הדברים שנקבעו בבימ"ש העליון ברע"א 4704/20 יונתן בן עמי נ' FACEBOOK IRELAND (9.2.21) (להלן: "עניין בן עמי") שם נקבעו בסעיפים 22 ו-23 קביעות היפות לעניינינו:

"סעיף 30א(ד)(1) קובע, כי "הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען", וסעיף 30א(ה)(ג)(1) לחוק מחייב את המפרסם לציין בדבר הפרסומת גם את "זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית למשלוח הודעה כאמור שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין..." (הדגשים אינם במקור – נ' ס'). הוה אומר, בידי הנמען הברירה אם לשלוח את הודעות הסירוב "בכתב", או באופן שבו קיבל אותן. המפרסם נדרש אמנם להעמיד דרך "פשוטה וסבירה" למשלוח הודעות סירוב, אך זאת מבלי לגרוע מזכותו של הנמען לשלוח את ההודעה בדרך המתאימה לו. העובדה שניתנה בידי יונתן האפשרות לשלוח הודעת סירוב באמצעות לחיצה על לחצן ה'הסר', איננה גורעת אפוא מזכותו לשולחה באמצעות דואר-אלקטרוני, כפי שנשלחה אליו, או בכתב, כרצונו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 23-05-15824 טאוור אוף בראנדס (2020) נ' שחר

- 1 23. דא עקא, הגם שנתונה לנמען הזכות לבחור את אופן משלוח הודעת הסירוב,
2 ברי כי השימוש בזכות זו – כשימוש בכל זכות משפטית – צריך להעשות בתום-
3 לב...".
4
5 אין ספק כי המשיב בחר לשלוח למבקשת הודעת סירוב בדרך שבה שוגר אליו דבר
6 הפרסומת.
7 בימ"ש קמא מצא את הסברו של התובע משכנע מדוע עמד על זכותו שלא להשתמש בדרך
8 של משלוח הודעת טקסט למספר שאינו מכיר, ובהתאם לכך בחירתו באופן משלוח הודעת
9 הסירוב נעשתה בתום לב.
10 לפיכך, הנתבעת לא הייתה רשאית להתעלם מהודעות ההסרה שנשלחו ע"י התובע.
11
12 11. אין דעתי כדעת המבקשת לפיה בית משפט קמא לא נתן את המשקל הראוי להתנהלות
13 חסרת תום לב של המשיב שהתעלם מדרך ההסרה שצוינה בבירור במסרונים ובחר לאגור
14 24 דברי פרסומת טרם פניה למבקשת באמצעות מכתב התראה.
15 בית משפט קמא קבע בפסה"ד בפירוש כי הוא מקבל את ההסבר של התובע כי לא רצה
16 לפעול כדרישתה של הנתבעת ולבקש הסרה מרשימת הדיור על דרך של משלוח הודעת
17 טקסט למספר טלפון שהוא לא מכיר. כמו כן, נשלחו ע"י התובע בקשות הסרה, ולא מדובר
18 על בקשת הסרה אחת.
19
20 12. בימ"ש קמא קבע כי טענת המבקשת לפיה נדרשו לה 14 ימים לשם הסרה ידנית לא הוכחה
21 וסבר כי היא אינה הגיונית ובלתי סבירה. לא מצאתי בבקשת רשות ערעור טעם המצדיק
22 התערבות בכך וגם בעניין זה אני מסכימה עם נימוקי בימ"ש קמא.
23
24 13. באשר לסכום הפיצוי:
25 נושא גובה הפיצוי מסור לשיקול דעתה שלה ערכאה הדיונית ורק במקרים חריגים תתערב
26 ערכאת הערעור בעניין גובה הפיצוי.
27
28 סעיף 30 א (1) לחוק התקשורת קובע כי ביהמ"ש רשאי לפסוק לנמען פיצוי ללא הוכחת
29 נזק סכום שלא יעלה על 1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת שקיבל בניגוד להוראות סעיף 30 א
30 לחוק התקשורת.
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 15824-05-23 טאוור אוף בראנדס (2020) נ' שחר

1 סעיף 30 א (י) (3) קובע כי לשם קביעת סכום הפיצוי ישקול בית המשפט, בין היתר, את
2 השיקולים הבאים: (1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו (2) עידוד הנמען למימוש
3 זכויותיו (3) היקף ההפרה. כן נקבע כי אין להביא בחשבון את גובה הנזק שנגרם מההפרה.

4
5 ברע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.14)
6 כב' הש' פוגלמן עמד על מטרתו של הפיצוי לדוגמא בחוק התקשורת :
7 " נקודת המוצא שבבסיס סעיף 30 א (י) לחוק היא שנמען של דבר פרסומת שנשלח
8 בהפרה של החוק לא יטרח להגיש תובענה לפיצוי בגינה משום שהנזק האישי שנגרם לו
9 נמוך מן העלות הכרוכה בניהולה. בשל כך נקבע בחוק פיצוי בסך של עד 1,000 ש"ח
10 להפרה ללא הוכחת נזק.

11 סעיף זה קובע כי בקביעת שיעור הפיצוי אין להידרש לשיעור הנזק שנגרם לתובע בגין
12 ההפרה. הסעיף מניח אפוא שאפשר שהנזק שנגרם לתובע בודד הוא זניח, ושאדם בר דעת
13 לא היה בא בתביעה בגינו (סעיף 4 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]), ואף על פי כן מסמיק
14 את בית המשפט לפסוק פיצוי בסכום לא מבוטל בגין כל הפרה. מטרת הפיצוי אינה
15 להשיב את מצבו של התובע לקדמותו (שהרי אין להתחשב בשיעור הנזק שנגרם לו), כי
16 אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות. זהו אפוא פיצוי
17 לדוגמה (ראו עניין גלסברג, בפסקאות ט'-י')."
18

בענייננו, סכום הפיצוי שנפסק אינו חורג מהסביר.

19
20 לפיכך, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בשיקול דעת הערכאה הדיונית גם בנוגע לסכום
21 הפיצוי.

14. לסיכום:

22
23 א. לאור האמור לעיל, דין בקשת רשות הערעור להידחות.

24
25 ב. המבקשת תישא בהוצאות המשיב ושכ"ט עו"ד בסך 4,000 ₪.
26 סכום זה יחולט מתוך העירבון ויועבר למשיב.
27 יתרת העירבון תוחזר למבקשת באמצעות בא כוחה.

28
29 ג. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

30
31 ניתנה היום, ז' תמוז תשפ"ג, 26 יוני 2023, בהעדר הצדדים.
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 15824-05-23 טאוור אוף בראנדס (2020) נ' שחר

1

אמיגיל כהן
אביגיל כהן, שופטת, סגנית הנשיא

2
3

